

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เรื่อง ห่องสมุดป่า (๑)

ครูผู้สอน ครูธีระพล แก้วคำจันทร์





คำไทยใช้ให้ถูก

๑.

ใส่กรอก



๒.

ใส่กรอก





คำไทยใช้ให้ถูก

ไ้กรอก



[ไ้-กรอก] หมายถึง
(น.) ชื่ออาหารคาวชนิดหนึ่ง
เอาเนื้อสัตว์หรือข้าวสุกผสม
เครื่องปรุงยัดในไ้หมู
เป็นต้น



ไส้กรอก



ทบทวน ความรู้เดิม



อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ
ตนแลเป็นที่พึ่งของตน
Oneself is indeed one's own refuge.

สติมา สุขะ เจริญ

คนมีสติย่อมดีขึ้นทุกวัน

A mindful man is improving by each day.

สวดมนต์ ไฉนจะสวดมนต์
จงเตือนตน ด้วยตนเอง ❀

By oneself one must admonish oneself.

? คำถามชวนคิด

นักเรียนรู้จักป้ายเหล่านี้
หรือไม่ เคยพบเจอที่ไหนบ้าง



ห้องสมุดป่า



จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกหลักการตั้งคำถามและตอบคำถามจากการอ่านได้
๒. อ่านจับใจความสำคัญและอธิบายข้อคิดจากการอ่านได้
๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากการอ่านได้
๔. มีมารยาทในการอ่าน





เพิ่มเติม ความรู้ใหม่



พลังคำถาม



? คำถามชวนคิด

คำถาม คืออะไร



การใช้คำถาม

การใช้คำถาม เป็นเทคนิคสำคัญในการ
แสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้เกิด
การเรียนรู้ เกิดความเข้าใจ และพัฒนา
ความคิด การถามจะช่วยขยายทักษะการคิด
และทำความเข้าใจให้กระจ่างได้



คำถามระดับพื้นฐาน

เป็นการถามความรู้ ความจำ
เป็นคำถามที่ใช้ความคิดทั่วไป
ใช้ตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิม
ชี้ให้เห็นสิ่งที่ ระบุนายละเอียด



คำถามระดับพื้นฐาน

- ☐ ถามให้สังเกต
- ☐ ถามเพื่อทบทวนความรู้ความจำ
- ☐ ถามเพื่อให้ระบุนรายละเอียด



คำถามระดับสูง

เป็นการถามให้คิดค้น ต้องใช้
ความคิดซับซ้อน เป็นการส่งเสริม
ความคิดสร้างสรรค์ เช่น
ให้อธิบาย สรุป เปรียบเทียบ
ยกตัวอย่าง วิเคราะห์ และตัดสิน



คำถามระดับสูง

- ☐ คำถามให้เปรียบเทียบ
- ☐ คำถามให้อธิบาย
- ☐ คำถามให้สรุป

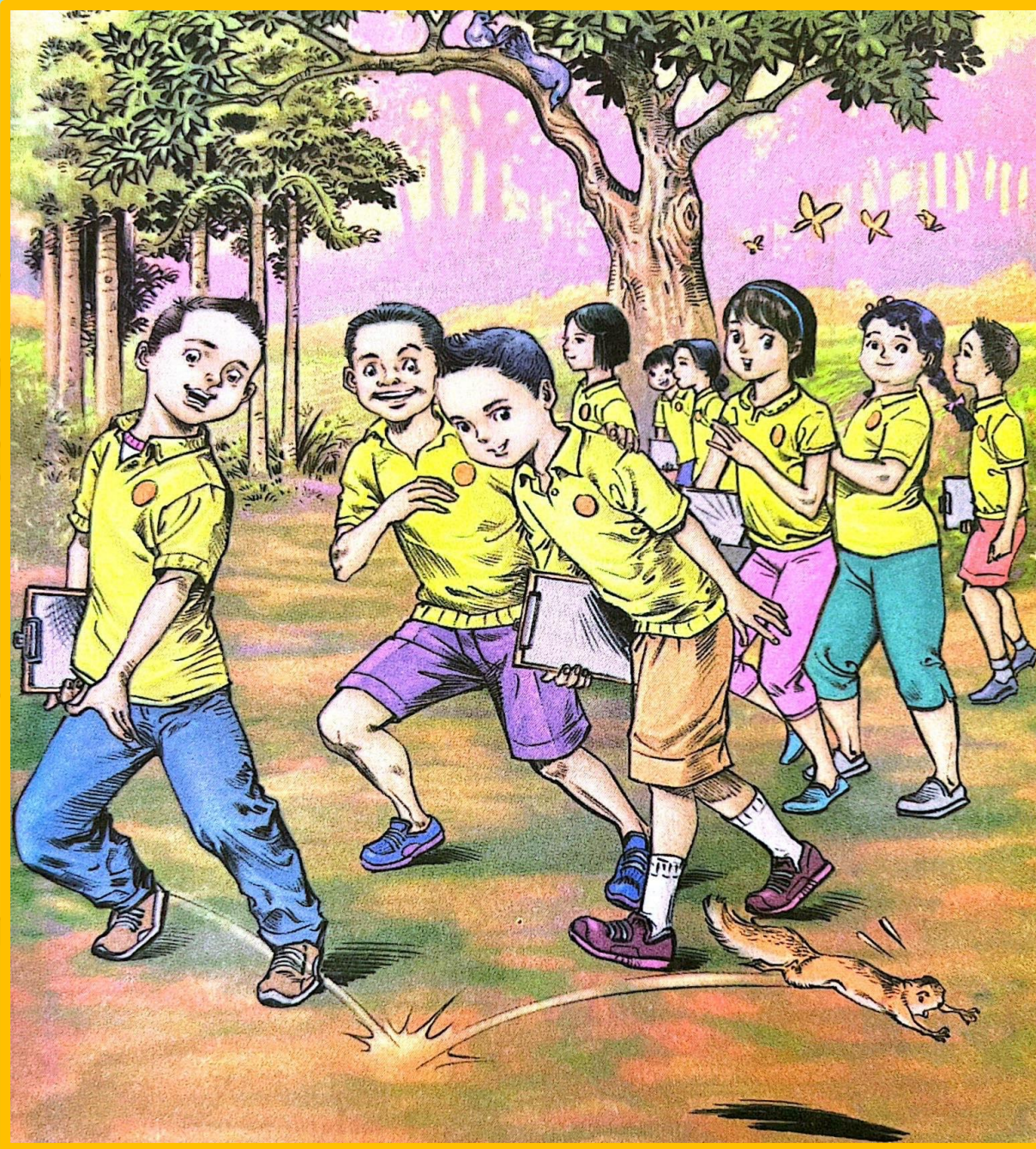


คำถามระดับสูง

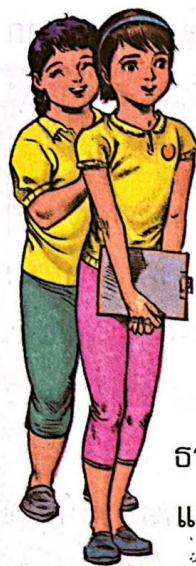
- ☐ ถามให้ยกตัวอย่าง
- ☐ ถามให้วิเคราะห์
- ☐ ถามให้ตัดสิน (ประเมินค่า)



ห้องสมุดป่า



ห้องสมุดป่า



ฉันควรจะเรียกว่าอะไรดี “ต้นไม้พูดได้” “ต้นไม้อ่านได้” หรือ “หนังสือต้นไม้” บางทีฉันคิดว่าคำสุดท้ายดูจะเข้าท่าดี แต่ปะการังเพื่อนของฉันบอกว่า ถ้าเรียกว่า “ห้องสมุดป่า” น่าจะเหมาะกว่า

เธอคงสงสัยใช่ไหมล่ะ ว่าฉันกำลังพูดเรื่องอะไรกันแน่ ถ้าอยากรู้ก็ลองตามฉันมาสิ แล้วเธอจะถึงบางอ้อ

เมื่อปลายเดือนที่แล้ว โรงเรียนของฉันได้จัดค่ายธรรมสัจจริขึ้น คุณครูพาเด็กๆ ไปเข้าค่ายอบรมธรรมะที่วัดป่าแห่งหนึ่ง วัดแห่งนั้นตั้งอยู่นอกเมือง เราใช้เวลานั่งรถไปเกือบสองชั่วโมงก็ถึงที่หมาย เมื่อไปถึงพวกเราพากันแปลกใจ

ไปตามๆ กัน เพราะนอกจากป่าไม้เขียวขจีร่มรื่นแล้วก็ไม่เห็นอะไรสักอย่าง ที่บอกให้รู้ว่านี่คือวัด ไม่เห็นหลังคาโบสถ์ หลังคาวิหารหรือศาลาการเปรียญ เห็นแต่ทางเดินแคบๆ ที่ทอดตัวยาวเข้าไปในแนวป่า

คุณครูบอกว่าให้พวกเราเดินแถวตามกันไป ฉันได้กลิ่นป่าลอยมา กับสายลมอ่อนๆ สองข้างทางระเบ็งเซ็งแซ่ด้วยเสียงเรไรจักจั่นและนกร้องกระรอกตัวน้อยกระโดดตัดหน้าเมื่อเราเดินผ่าน ทางเดินเตียนโล่งแทบไม่มีใบไม้แห้งหรือขยะให้เห็น คุณครูบอกว่า พระในวัดช่วยกันกวาดอยู่ทุกวัน ทางเดินในป่าจึงสะอาดสะอ้าน

ปะการังเพื่อนของฉันออกจะตื่นเต้นเป็นพิเศษ เธอกระโดดโลดเต้นเหมือนกระรอกน้อย ชมนกชมไม้และคุ้ยจ๊อบไปตลอดทาง พอเดินไปได้สักพัก เราก็เริ่มเห็นวัดซ่อนตัวอยู่ใต้ร่มไม้ เห็นศาลาหลังใหญ่และกุฏิหลังเล็กๆ



ห้องสมุดป่า

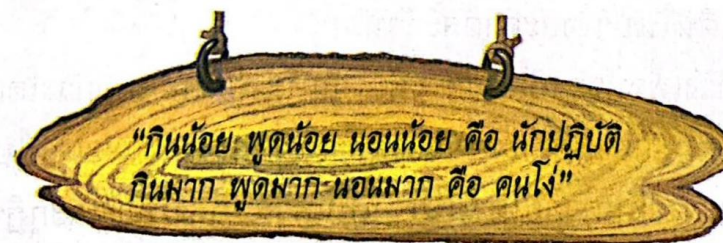
เหมือนกระท่อมตั้งอยู่เรียงรายตามแนวป่า เสียงไก่ป่าเจี๊ยบแจ้วมาจาก
ลานวัด พระภิกษุครองจีวรสีกรักสองสามรูปกำลังกวาดลานวัดอย่าง
ชะมักเขม้น มีน้ำเล้า ลานวัดและทางเดินจึงได้สะอาดนัก

กลุ่มของนักเรียนซึ่งมีประมาณเกือบร้อยคน ค่อยๆ มารวมกันอยู่
หน้าศาลาการเปรียญหลังใหญ่ คุณครูบอกพวกเราให้นั่งรอสองสัปดาห์
ก่อนจะเดินออกไปหาหลวงพ่อก่อนในศาลา เพื่อกำหนดการและแจ้ง
กำหนดการของพวกเราให้ทราบ ฉันทักปะการังใช้เวลาในตอนนี้สำรวจ
สถานที่ด้วยความสนใจ

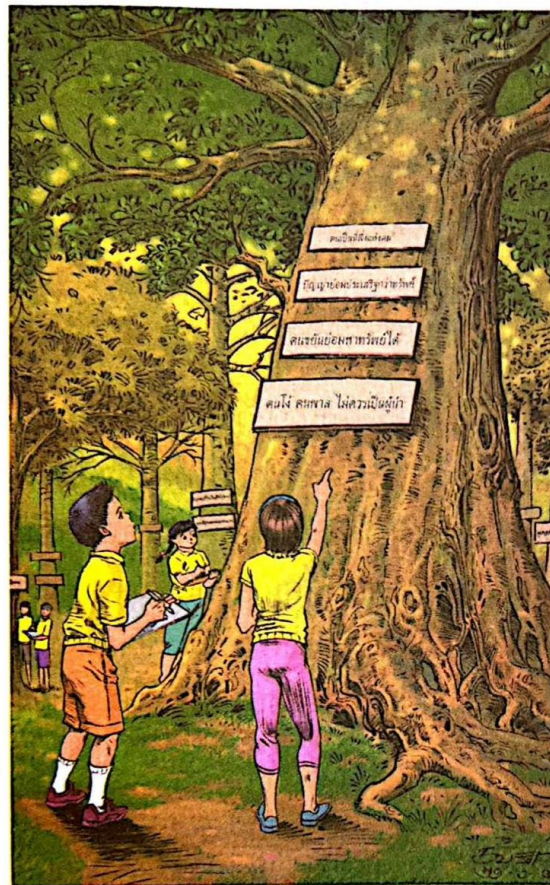
“เจีบสบหน้าอยู่เหลือเกิน” ปะการังรำพึงด้วยความประทับใจ
ขณะกวาดสายตามองไปรอบบริเวณวัด เรานั่งรอกันอย่างเป็นระเบียบ
กลางลานทรายที่สะอาดและร่มรื่น ได้ร่มไม้ต้นใหญ่ที่ขึ้นอยู่หนาแน่น
เหมือนป่าสงวนแห่งชาติ

“ทำไมต้นไม้ที่นี่จึงสูงใหญ่ร่มรื่นอย่างนี้” ปะการังยังตื่นเต้นไม่วาย

“ก็เพราะที่นี่คือวัดป่าอย่างไรล่ะ” ฉันทะ พลังสังเกตเห็นว่า ตรง
ต้นไม้ใหญ่แต่ละต้น นอกจากจะมีป้ายบอกชื่อพรรณไม้ติดอยู่ ยังมีป้าย
เขียนข้อความด้วยลายมือประณีตติดอยู่แทบทุกต้น เหมือนป้ายคำขวัญ
ที่ติดอยู่ตามโรงเรียนของเราอย่างไรรออย่างนั้น



ห้องสมุดป่า



พูดอย่างไร ทำได้เช่นนั้น

คำจริงเป็นสิ่งไม่ตาย

การกู่ทนต์เป็นทุกข์ในโลก

บัณฑิตย่อมฝึกตน

จงเตือนตนด้วยตนเอง

ความสุขอื่น ยิ่งกว่าความสงบไม่มี

คนโกรธย่อมพำได้แผ่มารดาของตน

ฟังด้วยดี ย่อมได้ปัญญา

อยู่ร่วมกับคนชั่ว ย่อมมีแต่ความชั่ว

คนเกียจคร้าน ย่อมไม่พบความสุข

ฉันสะดุดตาข้อความที่ติดไว้ตรงโคนต้นตะเคียนใหญ่ ซึ่งอยู่ไม่ไกล
จากที่เรานั่งมากนัก ถัดไปเป็นต้นไม้สูงชะลูดมีป้ายชื่อบอกว่า
เป็นต้น “ก้อ” มีป้ายเขียนธรรมะสุภาษิตแขวนอยู่หลายแผ่น

ห้องสมุดป่า

ฉันกับปะการังและเพื่อนๆ
หลายคนเริ่มสนุกกับการอ่านป้าย
สุภาสิตตามต้นไม้เสียแล้ว ปะการัง
รีบล้างกระเป๋ายีบสมุดบันทึกมาจด
สุภาสิตที่เธอชอบ ฉันเองก็ไม่ยอม
น้อยหน้า กว่าคุณครูจะออกมาจาก
ศาลาการเปรียญ เราก็จดได้หลาย
ข้อความ

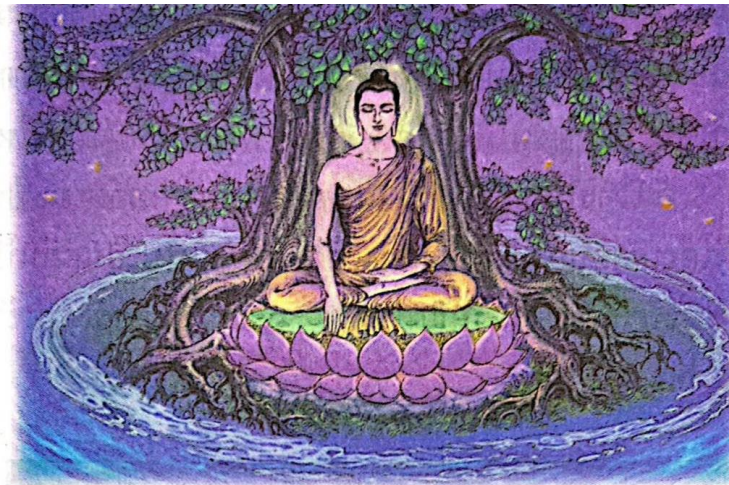
ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

ปัญญาย่อมประเสริฐกว่าทรัพย์

คุณครูเดินมาที่กลุ่มของพวกเราพร้อมกับภิกษุวัยกลางคนท่าทาง
ของท่านดูสงบและสำรวมน่าเลื่อมใส จีวรสีกรักที่ท่านห่มเก่าซีดแต่
สะอาดสะอาด ท่านเดินช้าๆ มาหยุดอยู่หน้ากลุ่มนักเรียน ทุกคนพากัน
ก้มลงกราบพร้อมกันโดยที่ครูไม่ต้องเตือน จากนั้นคุณครูก็แนะนำให้เรา
รู้จักหลวงพ่อก ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสที่ดูแลวัดนี้ หลวงพ่อกเล่าแนะนำสถานที่
และกิจกรรมที่เราต้องทำขณะเข้าค่ายธรรมะ รวมถึงการปฏิบัติตนขณะ
อยู่ในวัด

“ที่นี่เป็นวัดป่า” หลวงพ่อกเล่าช้าๆ “เมื่อเราอยู่ที่วัดป่า เราอยู่
ใกล้ชิดธรรมชาติ ธรรมชาติเป็นมิตรกับเรา วัดเป็นสถานที่ที่เงียบสงบ
เหมาะแก่การปฏิบัติธรรมของพระภิกษุสามเณรและพุทธศาสนิกชน
ตอนพระพุทธเจ้าตรัสรู้ พระองค์ก็อยู่ในป่า ป่าเป็นที่ที่สงบวิเวกและเป็น
สถานที่ให้เราเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้มากมาย ขอให้พวกเราจงเรียนรู้และมี
ความสุขสงบกับธรรมชาติเถิด”

ห้องสมุดป่า



“...ตอนพระพุทธเจ้าตรัสรู้ พระองค์ก็อยู่ในป่า...”

หลวงพ่อกำลังจบ ท่านก็ขอตัวไปเตรียมการสำหรับกิจกรรมอบรมธรรมะ คุณครูบอกให้พวกเราเอาข้าวของไปเก็บในศาลาที่เป็นเรือนนอนก่อนที่จะมารวมกันอีกครั้งตามกำหนดการเข้าค่ายอบรมธรรมะต่อไป

เก็บของเสร็จ ฉันกับปะการังก็ออกมาเดินเล่นในบริเวณวัด เรามีเวลาเหลืออีกเกือบครึ่งชั่วโมงก่อนถึงกำหนดเข้าฟังการบรรยายธรรมะจากหลวงพ่o นักเรียนคนอื่นๆ พวกกันแยกย้ายไปทำธุระ บ้างก็เดินเล่นตามอัธยาศัย

“เราไปอ่านป้ายคำขวัญกันต่อดีกว่า” ฉันชวนปะการัง “อย่าลืมเอาสมุดบันทึกไปด้วยล่ะ ที่นี่เหมือนห้องสมุดเลยเธอว่าไหม”

“ใช่! นี่คือห้องสมุดป่า” ปะการังเห็นด้วย “ไปกันเถอะ เราอาจได้พบอะไรดีๆ มากกว่านี้”

ห้องสมุดป่า

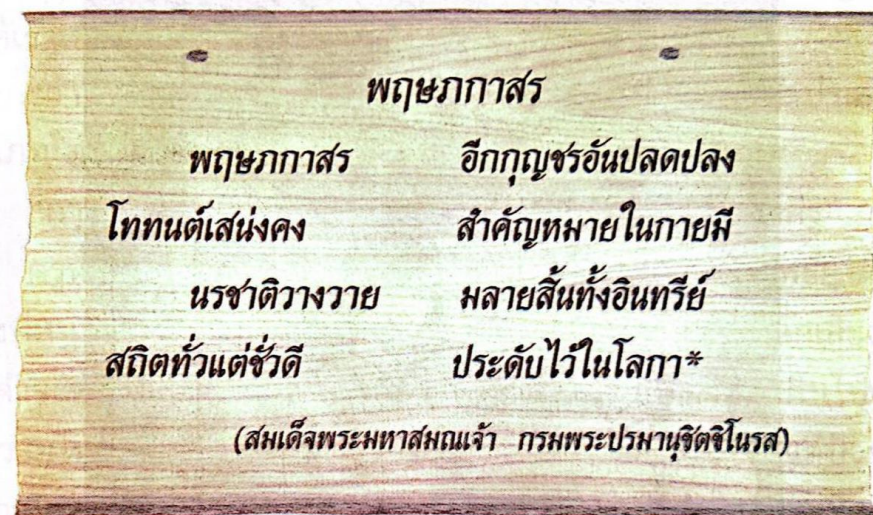
เวลาใกล้เที่ยง ห้องสมุดป่ายังร่มรื่น เสียงจักจั่นเรไรร้องระงมเป็นระยะ เหมือนมีนักดนตรีมาบรรเลงเพลงต้อนรับพวกเราไม่มีผิด ฉันกับปะการังออกเดินไปตามร่มไม้ สักพักก็มาพบลานหินกว้างใหญ่คล้ายลานประชุม ต้นไทรใหญ่แผ่กิ่งก้านสาขาร่มครีမ် ทอดเงาเป็นหลังคา กันแดด มีโต๊ะเก้าอี้ปักไม้วางอยู่สองสามตัว ถัดไปเป็นแผ่นป้ายเขียนข้อความด้วยตัวบรรจงมองเห็นแต่ไกล ฉันกับปะการังรีบเข้าไปอ่านใกล้ๆ โดยไม่รอช้า



ห้องสมุดป่า



ปะการังอ่านเสียงดัง ข้อความในป้ายเป็นคำประพันธ์ชื่อว่า
“พฤษภาทศวรรษ” ตอนท้ายบอกพระนามผู้แต่ง คือสมเด็จพระมหาสมณเจ้า
กรมพระปรมานุชิตชิโนรส เสียงอ่านเจี๊ยบแจ้วของปะการังทำให้คุณครู
น้ำผึ้งรีบเดินมาทันที



“อ่านอะไรกันหรือจะเด็ก ๆ” ครูน้ำผึ้งร้องถาม พลังเดินเข้ามา
สมทบ

ฉันกับปะการังรีบยกมือไหว้ คุณครูน้ำผึ้งยิ้มหวานให้พวกเรา
“อ่านคำประพันธ์อยู่ค่ะคุณครู แต่หนูไม่ค่อยเข้าใจ เพราะมีศัพท์
ยากหลายคำ” ปะการังรีบบอก

ห้องสมุดป่า



คุณครูน้ำผึ้งเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย ครูคงสนใจห้องสมุดป่า
เหมือนกัน

หลังจากกวาดสายตาอ่านคำประพันธ์ในป่าอย่างรวดเร็ว คุณครู
น้ำผึ้งก็หันมาอธิบายให้ฟัง



ห้องสมุดป่า



“นี่เป็นพระนิพนธ์ของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิต-
ชิโนรส กวีสำคัญในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ เนื้อหาของบทประพันธ์นี้ให้คิด
สอนใจแก่เราว่า บรรดาช้างม้าวัวควาย เมื่อตายไปแล้วยังมีเขาและหนัง
เหลือไว้ให้เป็นประโยชน์ แต่คนเราเมื่อตายไปสิ่งที่หลงเหลือให้เป็น
ที่ระลึกถึงก็คือความดีและความชั่วเท่านั้น”

ฉันกับปะการังพากันพยักหน้าหงึกๆ คำอธิบายของคุณครูน้ำผึ้ง
ทำให้เราเข้าใจเนื้อหาของบทประพันธ์มากขึ้น

“ว่าแต่พวกเธอรู้ไหม ว่าบทประพันธ์นี้แต่งด้วยคำประพันธ์
ประเภทใด”

“กาพย์ยานี ๑๑ ค่ะ” ปะการังรีบตอบ “ถูกไหมคะคุณครู”

ครูน้ำผึ้งยิ้มอย่างพอใจ และอธิบายว่า “บางคนจัดเป็นกาพย์ยานี ๑๑
อย่างที่หนูว่าเพราะถ้าเป็น อินทวิเชียรฉันท์ ๑๑ แล้ว เสียงหนักเสียงเบา
ของคำจะต้องเป็นแบบแผนมากกว่านี้” พलगบอกให้เราเดินไปอ่าน
ข้อความในป้ายถัดไป ซึ่งมีบทประพันธ์อีกบทเขียนไว้ แต่ป้ายนี้มี
ข้อความยาวกว่าป้ายแรก มองปราดเดียวฉันก็รู้ว่า แต่งด้วยกลอนสุภาพ
ชื่อกลอนบทนี้คือ “ปากเป็นเอก เลขเป็นโท หนังสือเป็นตรี ชั่วดีเป็นตรา”

ฉันกับปะการังแย่งกันอ่านเสียงดัง ตอนแรกเราอ่านออกเสียง
เหมือนอ่านร้อยแก้วธรรมดา แต่คุณครูน้ำผึ้งคงอยากฟังเสียงอ่านที่
ไพเราะกว่านี้ จึงบอกให้อ่านเป็นทำนองเสนาะ

“ให้ดอกแก้วอ่านดีกว่าค่ะ” ปะการังรีบป้ายเปี่ยงมาที่ฉัน “ดอกแก้ว
เคยชนะเลิศการแข่งขันอ่านทำนองเสนาะค่ะ”

“จริงสิ ครูลืมไป” คุณครูน้ำผึ้งพลอยเห็นดีเห็นงามไปด้วย ฉันจึง
ไม่อาจเลี่ยงได้อีกต่อไป

ห้องสมุดป่า



ปากเป็นเอก เลขเป็นโท หนังสือเป็นตรี จั้วดีเป็นตรา

ปากเป็นเอกเหมือนเสกมนตรีให้คนเชื่อ
ฉลาดเหลือวาจาปราศรัย
จะกล่าวถ้อยร้อยคำไม่รำคาญ
เป็นรากฐานเกิดตนพ้นลำเค็ญ

เลขเป็นโทโบราณท่านสั่งสอน
เร่งสั่งรเรี่ยไว้ใช้ว่าเล่น
การคำนวณควรชำนาญคุณทหารเป็น
ช่วยให้เด่นด้นักทหารรู้ทำคน

หนังสือเป็นตรีวิชาปัญญาเลิศ
เรียนไปเกิดรู้ไว้ไม่ไร้ผล
ยามยากแสนแค้นคับไม่อับจน
ได้เลี้ยงตนด้วยวิชาหาทรัพย์ทวี

จั้วดีเป็นตราประทับไว้กับโลก
ยามวิโยคชีพยับล้มร่างหนี
ที่ศูนย์แท้ก็แต่ตัวส่วนจั้วดี
คงเป็นที่ลือทั่วจั้วฟ้าดิน*

A colorful illustration of a teacher and three students in a park. The teacher, a man with brown hair, is sitting on the grass, holding an open book. Three children are around him: a girl with brown hair and a pink bow is sitting cross-legged, reading a book; a boy with brown hair is lying on his stomach, reading a book; and a girl with brown hair and a yellow bow is sitting on the grass, looking at a book. There are several books and a yellow backpack on the grass. In the background, there are green trees and a wooden fence.

ห้องสมุดป่า

เสียงปรบมือดังขึ้นกราวใหญ่เมื่อฉันอ่านจบ พอหันไปดูข้างหลังก็เห็นเพื่อน ๆ อีกหลายคนเข้ามาสมทบ พวกเขาเข้ามาตั้งแต่ตอนไหนก็ไม่รู้ เพราะฉันมีตัวหนังสือตั้งตาอ่านทำนองเสนาะ

คุณครูน้ำผึ้งยิ้มแฉ่งแทบปริ พร้อมกล่าวชมเชยจนทำเอาฉันเขินครวญ คุณครูเดินมาที่ป้ายบทประพันธ์ ทำท่าเหมือนกำลังยืนอยู่หน้ากระดานดำในห้องเรียน ฉันทายไม่ผิดหรอกว่า ครูกำลังจะสอนพวกเราอีกแล้ว

“นี่ก็เป็นบทร้อยกรองที่ให้คุณคิดเตือนใจอีกบทหนึ่ง” คุณครูน้ำผึ้งอธิบายเสียงดัง เห็นไหม ฉันทายผิดเสียที่ไหน

“ใครก็ได้ช่วยอธิบายให้ฟังหน่อย ว่าบทประพันธ์นี้พูดเรื่องอะไร” คุณครูน้ำผึ้งยังเล่นบทครูภาษาไทยอย่างแข็งขัน

“ให้ปะการังสิคะคุณครู ปะการังเขาเรียนเก่ง สอบได้ที่หนึ่งเสมอ” ฉันรีบเสนอ เพราะได้ทีแก้เผ็ดเพื่อนรักบ้าง

ปะการังหันมาค้อนให้ฉันอย่างรู้ทัน แต่เธอก็ไม่ทำให้เราผิดหวัง เธอบอกว่า “เนื้อหาของบทประพันธ์พูดถึง ความสำคัญของการพูด การคิดคำนวณ การเรียนหนังสือ และความดีความชั่วว่าสิ่งใดสำคัญสูงสุด สิ่งใดสำคัญรองลงมา และสิ่งใดที่ทำให้คนจดจำ”

“แล้วอะไรคือสิ่งที่ทำให้คนจดจำ” คุณครูน้ำผึ้งหันมาถามอีก

“ความดีค่ะ” ปะการังตอบอย่างมั่นใจ “เหมือนกับบท ‘พฤษภาทศ’ ที่เพิ่งอ่านไปเมื่อสักครู่”

“ดีมาก ๆ” คุณครูน้ำผึ้งชม “ถ้าคิดกันให้ดี นี่เป็นคุณเตือนใจที่เป็นประโยชน์มาก ครูว่าในวัดป่าแห่งนี้ ยังมีบทกลอนสุภาพิต และคติ

ห้องสมุดป่า

เตือนใจตติวไว้ให้เราได้อ่านอีกมาก น่าชื่นชมความคิดของหลวงพ่อจริง ๆ ที่นำเอาสิ่งดี ๆ มาให้คนได้อ่านและถือเป็นเครื่องเตือนใจ”

พวกเราทุกคนเห็นด้วยกับคุณครูน้ำผึ้ง วัดป่าแห่งนี้ คือแหล่งศึกษาธรรมะอย่างแท้จริง เพียงแค่ได้เดินเข้ามา เราก็ได้อ่านและได้ข้อคิดเตือนใจตั้งหลายเรื่อง

เสียงเป่านกหวีดดังมาจากลานหน้าศาลาการเปรียญ เป็นสัญญาณว่าให้นักเรียนทุกคนรีบไปรวมกันที่นั่นอีกครั้ง คุณครูน้ำผึ้งบอกให้พวกเราวิ่งไปสมทบ เพื่อจะเริ่มกิจกรรมแรกของการมาเข้าค่ายธรรมะในครั้งนี้

ฉันรีบปิดสมุดบันทึก ยังมีหน้าว่างเหลืออีกหลายหน้า ฉันบอกกับตัวเองว่า ถ้ามีเวลาว่าง ฉันจะชวนปะการังเพื่อนรัก มาเดินสำรวจและจดบันทึกธรรมะบนต้นไม้ใน “ห้องสมุดป่า” แห่งนี้อีกแน่นอน



๐?๐ คำถามชวนคิด

เด็ก ๆ ไปเข้าค่ายอะไร



~?~ คำถามชวนคิด

ค่ายธรรมะสัญจร
คืออะไร



? คำถามชวนคิด

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า
กรมพระปรมานุชิตชิโนรส
แต่งคำประพันธ์ชื่อว่าอะไร



? คำถามชวนคิด

ท่านผู้หญิงสมโรจน์ สวัสดิ์กุล ณ อยุธยา
แต่งคำประพันธ์ชื่อว่าอะไร



? คำถามชวนคิด

ในเรื่องนี้มีจุดเด่นอะไร



ของฝากจากครู

ให้หนูคนเก่ง



ของฝากจากครูให้หนูคนเก่ง



บทบาทครูปลายทาง

๑. ครูแจกใบงานที่ ๓ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องห้องสมุดป่า
๒. ครูอธิบายขั้นตอนการทำใบงาน
๓. ครูสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมและบันทึกผล

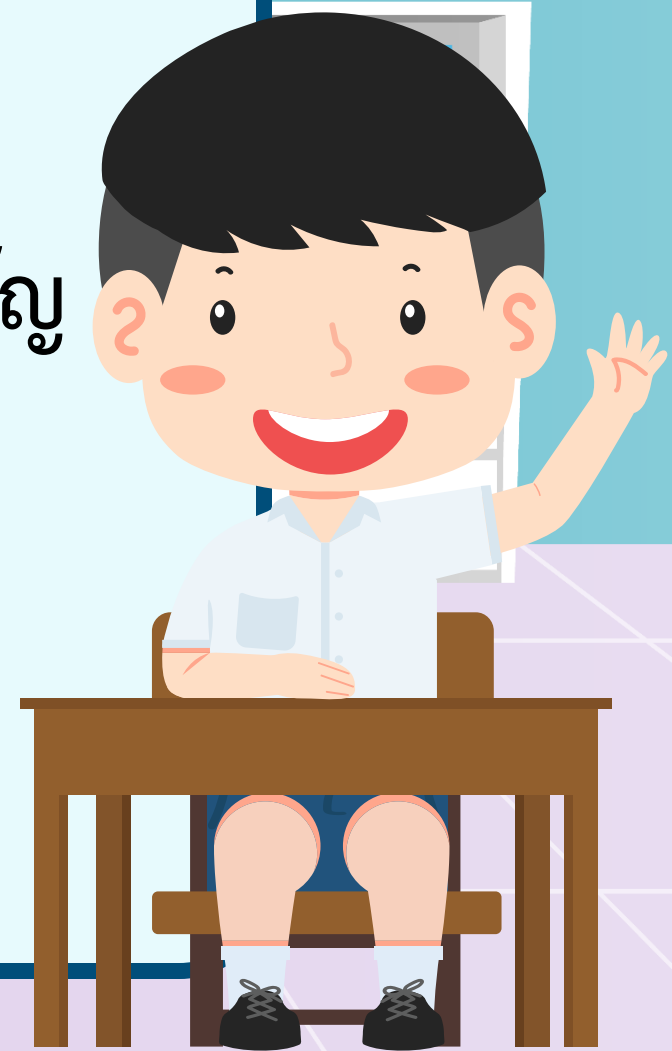


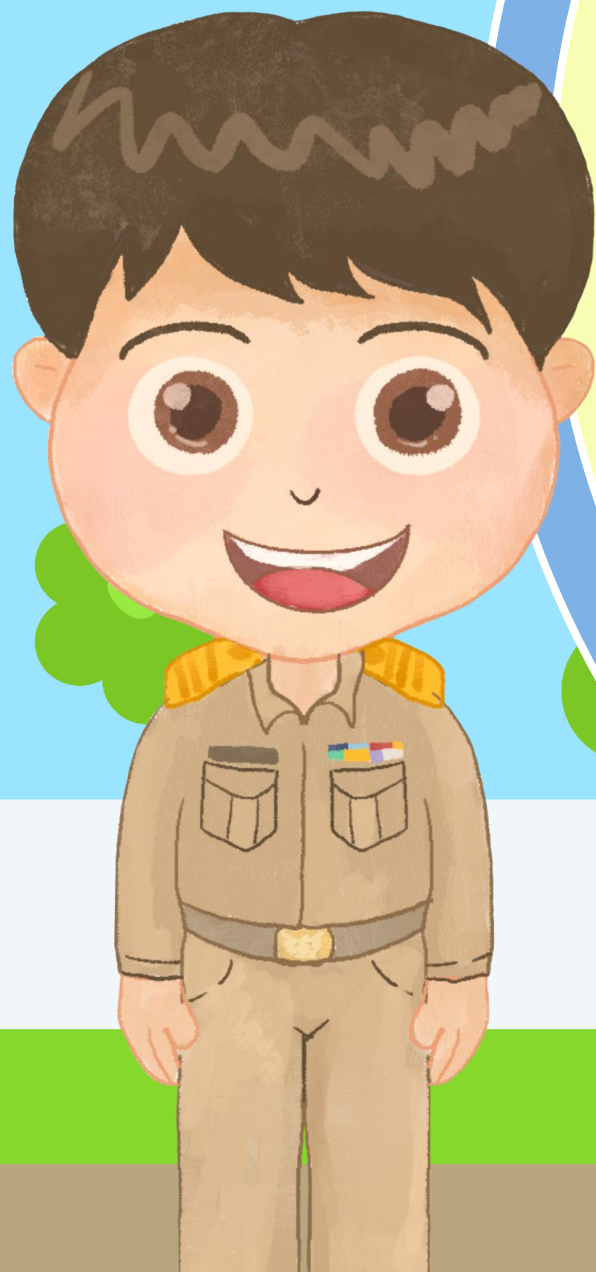
บทบาทนักเรียนปลายทาง

๑. นักเรียนฟังคำชี้แจงการใบงานที่ ๓ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องห้องสมุดป่า
๒. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมใบงานที่ ๓ เรื่อง การตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องห้องสมุดป่า

กิจกรรม “รักใคร ให้คำถาม”

๑. นักเรียนทุกกลุ่มตั้งคำถามหลังอ่านเรื่อง โดยเขียนลงในบัตรคำถามที่ได้รับ และใช้คำสำคัญ “อะไร อย่างไร หรือไม่ เพราะเหตุใด ทำไม”
๒. นำบัตรคำถามไปมอบให้เพื่อนกลุ่มอื่น
๓. นักเรียนเขียนคำถามที่ได้รับลงในใบงานที่ ๓





สรุป บทเรียน

? คำถามชวนคิด

กิจกรรม “รักใคร ให้คำถาม”

ตัวอย่างไร ได้เรียนรู้อะไร
จากกิจกรรมนี้



พลังคำถาม

การตั้งคำถามเป็นเครื่องมืออันทรงพลัง
อย่างหนึ่งที่สามารถกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้
การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้



การบ้าน

ใบงานที่ ๔ เรื่อง สรุปข้อคิดพินิจใช้

๑. ข้อคิดที่ได้จากการอ่านมีอะไรบ้าง

เขียนระบายมา ๒ ข้อ

๒. นักเรียนจะนำข้อคิดไปใช้ในชีวิตรประจำวัน
อย่างไร จงเขียนอธิบายให้เห็นภาพชัดเจน



สิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม

๑. พจนานุกรม
๒. กระดาษ A4
๓. ใบงานที่ ๕ เรื่อง คั่นคว่ำสุภาษิต
๔. ใบงานที่ ๖ เรื่อง สุภาษิตที่ฉันชอบ

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th



บทเรียนครึ่งต่อไป

ห้องสมุดป่า (๒)

รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th

